

Příklad dobré praxe – 6. třída

Téma: Ohebné slovní druhy – úvod

Tyto materiály jsme používali zejména na začátku našeho doučování, kdy začali opakovat slovní druhy a dávat si dohromady celý jejich systém. Můj žák měl problém se zapamatováním jak názvů, tak s definicí.

Klíčová je tabulka, kterou vytvořila, složena z názvu slovního druhu, definice a příkladů. Vzhledem k tomu, jaký v tom měl můj student chaos to bylo klíčové.

Žák se může vždy o tabulku opřít při jakékoliv aktivitě. Postupem času se tabulka dává pryč a žák se do ní dívá, jen když to nedokáže určit bez pomoci, případně když udělá chybu nebo si není jistý.	1.	Podstatná jména	→	Uvažuj si TEN/TA/TO (ten stůl, ta židle)
	2.	Přídavná jména	→	Jaký? který? čí? (hodný, milý, zelený)
	3.	Zajmena	→	Zastupuj jména (Petr → on)
	4.	Číslovky	→	Kolik? Kolikrát? Kolikrát?... (pět, pět, pět, pět, nekdik)
	5.	Slovesa	→	Co dělá? (skáče, lečí, běží, plaval)

U žáků s ADHD se často můžeme setkat s výkyvy nálad. Nejde jen o fáze hyperaktivity, ale velmi časté jsou i fáze bez energie. Proto jsem výuku těmto fázím přizpůsobila

Fáze bez energie:

Neměl moc energie a nechtělo se mu moc přemýšlet a něco dělat, vytiskla jsem text, který, který ho zajímá, aby ho bavilo ho číst (v tomto případě je to článek o turnaji), postupně jsme společně podtrhávali jednotlivé slovní druhy.

A je to tady. Zápas v domácí Šeberovské hale. 8:15 hodin ráno a Supi již na palubovce, aby vrátili klukům z USK prohru z jejich domácí tělocvičny. Hned od první minuty bylo jasné, že zápas bude velmi napínavý a divácky pohledný na koukání. První dějství i přes naši tvrdou obranu a rychlou hru vyhrává soupeř o 3 body. Druhá skupinka hráčů domácího trenérského týmu dělala vše, aby zápas otočila... a skoro se čin povedl, první poločas Supi prohrávají nejmenším možným rozdílem jednoho bodu. O poločasové pauze

Fáze hyperaktivity:

V této fázi žák neposedí na místě, je proto nutné zvolit aktivitu, při které se dá hýbat.

Potřeba jsou jen čísla, která zastupují jednotlivé slovní druhy. Já jsem je ještě napsala na papírky stejných barev, jako jsou v pomocné tabulce, aby se mu to ještě více propojovalo. Rozmístíme je různě po místnosti. Učitel řekne/napíše na tabuli slovo, žák běží k papírku se správným číslem. Poté jsme ještě měli pravidlo, že jakmile se rozhodne pro nějaké číslo, a doběhne k němu, nahlas vysloví název slovního druhu. To mu překvapivě na začátku dělalo poměrně velký problém, pak už se mu to ale propojilo a bylo to mnohem lepší. Jako oporu má opět tabulku.

Tato aktivita se dá různě variovat – očíslovat krabičky nebo kelímky a trefovat se do nich míčkem atd. Mně se ale nejvíce ověřila aktivita, kdy si pořádně zaběhal.

Reflexe:

Na konci lekce jsme si sedli a na 3 minuty si povídali o tom, v čem už jsme se zlepšily a co nám stále dělá problém. Zvládl sám analyzovat, kdy na 100 % pochopil např. jak určit podstatná jména, a naopak si říct, že třeba zájmena budeme muset určitě více procvičit. Například po první hodině, co jsme dělali tuto aktivitu sám zvládl říct, že musel nejvíce přemýšlet nad názvy jednotlivých slovních druhů.